

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van Y te W tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Arnhem van 5 Februari 1932 in zake zijn aanslag tot navordering van Inkomstenbelasting over 1929/30;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende, dat aan belanghebbende, die oorspronkelijk was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 27030,--, een nadere aanslag naar f. 32530,-- werd opgelegd op grond, dat den Inspecteur nader was gebleken 1°. dat belanghebbende in 1928 provisies had genoten van verschillende verzekeringsmaatschappijen, geschat op f. 3500,--, welke niet waren aangegeven; 2°. dat door belanghebbende in 1928 koopacten en successie-memories waren opgemaakt en adviezen gegeven, terwijl, hetgeen daarvoor werd betaald, niet was opgegeven; 3°. dat belanghebbende, uit zijn betrekking van directeur van het bijkantoor der Naamlooze Vennootschap A te W nog andere inkomsten had genoten dan het aangegeven salaris, van welke werkzaamheden, onder 2 en 3 genoemd, de opbrengst op f. 2000,-- werd gesteld, terwijl geen termen aanwezig werden geacht om een aftrek van f. 2250,-- wegens vernieuwing van een oven in een verhuurde bakkerij in mindering te brengen;

dat belanghebbende bij beroepschrift hiertegen heeft ingebracht: I. dat de provisies, volgens zijn specificatie, slechts bedroegen f. 2700,--, te verminderen met f. 600,-- kosten; II. dat hij niet kan nagaan, hoe de Inspecteur komt aan het bedrag van f. 2000,--; dat hij wel eens heeft geholpen bij het opmaken van koopacten enz., doch daarvoor niet meer dan f. 200,-- heeft genoten; III. dat het als bakkerij verhuurde pand alleen zijn huur opbrengt, als ook de oven in bruikbaren staat wordt gehouden, en dus de kosten daarvan in aanmerking komen ter bepaling van de zuivere opbrengst van het onroerend goed;

dat de Inspecteur bij verzoekschrift de provisies nader heeft geschat op f. 3600,--, te verminderen met f. 500,-- kosten, de opbrengst van het opmaken van koopsacten enz. op

f. 1200,-- en de bijverdiensten als directeur op f. 400,--;

dat de Raad van Beroep naar aanleiding van belanghebbendes grieven achtereenvolgens heeft overwogen:-----

I: " dat alleen verschil bestaat over de van B te U genoten provisies; dat deze volgens een door den Inspecteur ingesteld onderzoek over 1929 f. 2213,-- hebben bedragen en de Inspecteur deze diensvolgens ook over het betrokken jaar 1928 (waarover een dergelijk onderzoek niet mogelijk was) wil begroot zien op f. 2000,-- à f. 2100,--, terwijl appellant ze over 1928 slechts op f. 1200,-- begroot; "dat de Raad zich vereenigt met de begrooting van den Inspecteur, daar, al moge in 1929 bij B ook een groote post zijn afgesloten, zooals appellant aanvoert, dit zonder meer geen reden is om aan te nemen, dat de totale provisie van B in 1928 zooveel lager zou zijn geweest dan over 1929; dat appellant zeer wel over 1928 hieromtrent volledige gegevens had kunnen verzamelen en bij gebreke van dien er geen reden is om deze bewering van appellant als juist aan te nemen; dat voorts de gemachtigde zich accoord verklaarde met een aftrek wegens onkosten ad f. 500,--, als door den Inspecteur in het verzoogschrift werd aangenomen, zoodat de zuivere opbrengst wegens provisiën f. 3600,-- - f. 500,-- = f. 3100,-- heeft bedragen;

II: " dat de Inspecteur ter vergadering heeft medegedeeld, wat anderzijds niet is tegengesproken: dat appellant in 1930 12 koopacten heeft opgemaakt, waarbij onroerende goederen ter waarde van ruim f. 59000,-- werden overgedragen; dat door appellant bij een transport er waarde van f. 18000,-- - f. 400,-- werd berekend; dat voorts nog in 1930 door appellant twee successie-memories, een met een saldo van f. 13472,-- en een met een saldo van f. 5800,--, werden opgemaakt, (voor welke laatste f. 230,-- werd berekend), alsook aan provisie voor een testament f. 100,-- werd ontvangen, terwijl voorts nog adviezen werden gegeven, speciaal ook in belastingzaken;

" dat, waar door appellant niet is beweerd veel minder aannemelijk is gemaakt, dat deze "praktijk" in 1928 van minder omvang is geweest dan in 1930, de verdiensten op f. 1200,-- dus zeker niet te hoog berekend worden;

" dat, wat de bijverdiensten als directeur betreft, de Inspecteur in het verzoogschrift heeft aangevoerd, dat hem bij de behandeling van het bezwaarschrift inzage was verleend van den brief, waarbij appellant als directeur van het bijkantoor van A in November 1930 was ontslagen, en door dezen brief het vermoeden was bevestigd, dat appellant voordeel had genoten van de voor A verrichte taxaties; dat de gemachtigde ter vergadering heeft ontkend, dat die brief daaromtrent iets inhield, maar dien brief niet heeft getoond; dat voorts de Inspecteur nader heeft medegedeeld, wat anderzijds niet bepaaldelijk is betwist, dat taxatie-rapporten werden geteekend door een zekeren C, die bediende op het

bijkantoor was; dat boven diens onderteekening een stempelafdruk (C: taxateur) werd geplaatst, welke stempel in 't bezit van appellant was; dat in werkelijkheid die C geen taxateur was en die taxaties door appellant zelf werden verricht;

" dat de Raad op grond van een en ander de hier bedoelde bijverdienste voldoende aangetoond acht en, gelet op den omvang van het bedrijf van het bijkantoor, het bedrag op f. 400,--, gelijk door den Inspecteur nader werd aangenomen, niet te hoog bepaald acht;

III: " dat uitgaven, noodig om een oven in een als bakkerij verhuurd pand in bruikbaren staat te houden, op grond van artikel 10 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 als kosten van onderhoud in mindering mogen worden gebracht, ook als het noodzakelijk blijkt de oven geheel te vernieuwen; dat ten deze echter uit de bestede som ad f. 2250,-- blijkt, dat hier de oude oven werd vervangen door een moderneren oven, welke veel kostbaarder is dan een ouderwetschen, zooals in het pand aanwezig was; dat met deze uitgave dus gedeeltelijk een verbetering werd bekostigd, welke niet in mindering kan komen; dat de Raad, gelet op een en ander, het bedrag, zuiver voor noodzakelijk onderhoud uitgegeven, op f. 1000,-- berekent;

op al welke gronden de aanslag is vastgesteld naar een zuiver inkomen van f. 30730,--;

Overwegende dat in cassatie wordt gesteld: Verkeerde toepassing en schending van de Wet, in het bijzonder van de artikelen 4, 7, 10 en 11 der Wet op de Inkomstenbelasting en van artikel 16 der Wet van de Raden van Beroep;..... dat ter toelichting in de eerste plaats wordt betoogd, dat met betrekking tot de provisie, de Raad van Beroep overweegt, dat er alleen verschil bestaat over de provisie van B te U dat daarvan echter niets blijkt uit de stukken; dat de Inspecteur zich bij verzoekschrift van iedere redengeving heeft onthouden; dat de Raad van Beroep wel zegt, dat belanghebbende over 1928 volledige gegevens had kunnen verzamelen, doch daartoe geen aanleiding bestond, nu uit het verzoekschrift niet bleek van verschillen op bepaalde punten; dat in het beroepschrift de provisie van B was gesteld op f. 1200,-- en in het verzoekschrift daarop geen aanmerking was gemaakt, doch de Inspecteur eerst ter zitting een hooger cijfer noemde; dat belanghebbende aldus ernstig in zijn verdediging werd benadeeld en de Raad van Beroep hem dan ook gelegenheid had moeten geven om de "tardive" en onware bewering van den Inspecteur te weerleggen;

Overwegende dat deze grief niet kan worden aanvaard: dat toch de Raad van Beroep, waar hij zegt, dat alleen verschil bestaat over de van B te U genoten provisie, daarmede de houding van partijen, en wel kennelijk die ter zitting, weergeeft en deze feitelijke vaststelling in cassatie onaantastbaar is;

dat voorts, indien belanghebbende, naar hij wil beweren door de nadere mededeelingen ter zitting van den Inspecteur werd overvallen, hij zich daarover ter zitting had kunnen beklagen, doch, nu niet blijkt, dat hij zulks bij die gelegenheid heeft gedaan, hij zijn beklag niet met vrucht voor het eerst in cassatie kan inbrengen;

Overwegende dat belanghebbende voorts aanvoert, dat, wat aangaat zijn verdiensten uit het opmaken van koopacten enz., de beslissing van den Raad niet behoorlijk met redenen is omkleed; dat immers de Raad overweegt, dat de mededeelingen ter zitting van den Inspecteur niet zijn tegengesproken, echter ten onrechte, daar integendeel de gemachtigde van belanghebbende uitdrukkelijk heeft verklaard die mededeelingen niet te kunnen erkennen zonder nadere inlichtingen van belanghebbende zelf;

dat de Inspecteur zijn beweringen klakkeloos ontleende aan een brief van den Ontvanger D, tevoren aan belanghebbende onbekend en slechts willekeurige gissingen en onware stellingen bevattende;

Overwegende daaromtrent:

dat de Raad wederom feitelijk en dus in cassatie onaantastbaar heeft vastgesteld, dat de mededeelingen ter zitting van den Inspecteur anderzijds niet zijn tegengesproken;

dat wat belanghebbende daarop afdingt, evenals hetgeen hij stelt omtrent de herkomst dier mededeelingen, feitelijken grondslag mist;

dat overigens 's Raads beslissing berust op gronden, welke haar alleszins kunnen dragen;

dat de grief dus niet kan baten;

Overwegende dat belanghebbende wijders in het midden brengt, dat, ten aanzien der bijverdiensten als directeur, a de Raad van Beroep zijne beslissing doet steunen op een vermoeden van den Inspecteur, ontleend aan den ontslagbrief; dat echter de Inspecteur, ten einde zijn willekeurige bewering aannemelijk te maken, zelfs niet heeft aangehaald of vermeld dat gedeelte van den brief, waaruit hij zijn vermoeden putte, terwijl hij zich had kunnen doen inlichten bij A of door een accountantsonderzoek; dat dan ook belanghebbende niets overbleef dan de looze beweringen van den Inspecteur uitdrukkelijk tegen te spreken; b de Raad van Beroep het bedrag stelt op f. 400,--, gelet op den omvang van het bijkantoor, hoewel van dien omvang niets blijkt;

Overwegende dat deze grieven evenmin opgaan:

die onder a niet, wijl, tegenover de stellingen van het vertoogschrift, het op den weg van belanghebbende had gelegen om, wilde hij het vermoeden van den Inspecteur ontzenuwen, ter zitting den ontslagbrief te toonen en, nu hij zulks niet deed, de Raad van

Beroep met het oog op een billijke verdeling van den bewijslast het standpunt van den Inspecteur, ondanks het verzet van belanghebbende, mocht aanvaarden;

die onder b niet, omdat de Raad kennelijk oordeelt, dat, bij een instelling als het onderhavige bijkantoor der A taxaties zóó veelvuldig voorkomen, dat het bedrag van f. 400,-- niet te hoog is, met welke redengeving de Raad kon volstaan;

Overwegende dat ten slotte wordt aangevoerd, dat elke redengeving ontbreekt aan 's Raads overweging, dat uit de bestede som van f. 2250,-- blijkt, dat de oude oven werd vervangen door een moderne en dat het bedrag voor noodzakelijk onderhoud f. 1000,-- beloopt; dat hier geen sprake is van zoodanige vervanging, als de Raad op het oog heeft;

Overwegende dat ook deze grief moet worden ter zijde gesteld;

dat toch de Raad van Beroep uit de bestede som van f. 2250,-- kon en mocht afleiden het vervangen van een ouden door een modernen oven, terwijl de splitsing in kosten voor verbetering en voor noodzakelijk onderhoud berust op de eigen wetenschap van den Raad aangaande het bedrag, dat noodzakelijkerwijze aan een dergelijken oven voor onderhoud moet worden besteed;

dat deze beslissingen van feitelijken aard, welke geen nadere redengeving vereischten, in cassatie behooren te worden geëerbiedigd;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Segers, Vice-President, Kirberger, Polak, Van Woudenberg Hamstra en Nypels, Raden, en door den Raadsheer Van Woudenberg Hamstra uitgesproken ter Raadkamer van den acht en twintigsten Juni 1900 Twee en Dertig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Jas.

Jas

Segers